

«Tots ens hem de guanyar la vida en el Parc de Cap de Creus i gaudir-lo!»

Antoni Abad és el patró major de Roses i president de les confraries de pescadors de Catalunya

---

President de la Federació Nacional Catalana de Confraries de Pescadors, Antoni Abad Mallol (Roses, 1963) va ser escollit Patró Major de Roses el 2008. Un any més tard, es convertia en president de les confraries gironines amb el suport total del sector. Des de 2017 és el principal representant dels pescadors catalans.

Per situar-nos. Aquest gener s'ha constituït el Comitè de Cogestió de la Pesca al cap de Creus, que ha de regular l'activitat al Parc Natural.

Ben cert. És el setè que hi ha a Catalunya, però té una gran importància perquè és el primer que gestiona un espai, el Parc Natural de Cap de Creus, en el qual intervenen nombrosos agents. En els altres comitès, els pescadors gestionen unes pesqueries que són la seva zona de treball. El projecte ha estat impulsat pel Departament de Pesca. En el nostre cas, per una vegada a la vida, seurem tots junts en una taula i la gestió sortirà des de baix, sense que arribi res imposat. Parlarem i tirarem endavant propostes consensuades a benefici de tots, començant pel mateix parc natural.

S'han sentit poc escoltats, fins ara, entenc.

No tindria sentit que en la gestió d'un parc marítim i terrestre tan important com aquest, els pescadors no poguessin dir la seva quan són un dels seus actors principals. El pescador, des del punt de vista marí, és l'únic que hi és tot l'any. Els creuers turístics, les activitats subaquàtiques, el gruix de la navegació de lleure, són de temporada. Quan arriba principi d'octubre, aquí només queden els pescadors i la tramuntana. Per tant, sense voler tenir un tracte preferencial, som un agent essencial.

Parlem de les confraries que treballen en l'àmbit del parc.

Sí, les de Llançà, el Port de la Selva, Cadaqués i Roses. I sempre parlant de la flota d'arts menors. Les barques

grans són una altra cosa, pesquen mar endins. Dins dels arts menors, les pesqueries que es fan a cap de Creus són diverses. I no parlem de posar ordre, perquè si algun sector està més fiscalitzat que cap altre, aquest és el nostre. La idea és acabar d'endreçar-ho tot i que, quan arribi la gran afluència d'estiu de la resta de sectors implicats, tothom pugui treballar-hi amb tranquil·litat. Tots ens hem de poder guanyar la vida en el parc natural i gaudir-lo! És nostre, és el nostre territori. No tot han de ser restriccions, però les coses que s'hi facin, s'han de fer bé, amb tot el respecte a la protecció d'aquest espai meravellós.

Estan satisfets amb els nivells d'entesa assolits fins ara en la redacció del Pla regulador d'usos i gestió (Prug) o tenen alguna espina clavada?

Fins ara, quan venien a negociar amb nosaltres, ja portaven les propostes fetes. Ara, amb aquest Comitè, esperem que les coses canviïn. Però vull ser prudent i esperar a veure com es desenvolupa tot plegat. En Salvador Manera del Port de la Selva és el nostre interlocutor en la cogestió. Ens representa a tots.

Ha tingut contacte amb Ponç Feliu, el nou director del parc?

Sí, hem tingut algunes converses, ens hem vist i hem de parlar encara molt més. Fins ara, ens ha fet una molt bona sensació. Vol treballar amb consens i això no té res a veure amb coses que ens arribaven de Barcelona com a propostes, però que eren imposicions. La gent del territori hem d'opinar i decidir, sabent, evidentment, que del PRUG se'n derivarà alguna restricció. El primer plantejament del pla va ser molt desencertat, es va fer sense tenir-nos en compte.

Quina afectació ha tingut la pandèmia en el seu sector?

Durant el primer confinament ens va anar molt malament. Si ni els sanitaris tenien equips de protecció individual, imagina't nosaltres! L'esforç de les confraries ha estat gran i, a mesura que ens vam poder posar al dia, la flota va començar a sortir. Aleshores ens va ajudar el preu barat del gasoil, amb la qual cosa el peix pescat va ser viable. No anava al preu que havia d'anar, però el del combustible ens permetia fer bullir l'olla i anar fent. Ha passat el temps i ens hem trobat amb una campanya de Nadal que ens ha anat bé, les coses com són, ens hem guanyat la vida, sense tirar coets. La gent ha cuinat a casa i, potser, ha fet més que altres anys. Em sap greu pels restaurants, que han estat els grans perjudicats i que són els nostres companys de viatge. Ara ja tornem a patir. Els preus han començat a caure. Tant de bo tot torni a la normalitat ben aviat.

Durant el confinament van detectar que la pesca canviava? Veiem imatges de peixos i cetacis en llocs inversemblants.

Canviar no sé si va canviar, però que vam veure i viure coses extraordinàries en marc és ben cert. Trobar moles de tonyines a la bocana del port de Roses va ser una d'elles. Això corrobora que nosaltres, actuem en el medi, però en el mar hi ve molta altra gent encara que les hòsties ens les emportem sempre nosaltres. I com molt bé dius, vam veure coses que només recordarien els nostres vells.

Font del document:

https://www.emporda.info/comarca/2021/01/26/tots-hem-guanyar-vida-parc/485963.html?utm_source=rss